

Til § 132

Tidligere har det været uklart, hvorvidt de grundlæggende forudsætninger i gældende lovs § 26 fandt anvendelse på halvårsrapporten. Det præciseres i *stk. 1*, at halvårsrapporterne skal udarbejdes ud fra de grundlæggende krav i forslaget kapitel 3 – naturligvis med de tilpasninger, som følger af de mere sparsomme krav til halvårsrapporter. Kravet om et retvisende billede gælder således også for halvårsrapporten. Overskuelighedskravet, kontinuitetskravet og neutralitetskravet, jf. § 13, er alle lige så centrale for halvårsrapporter som for årsrapporter.

Stk. 2 viderefører kravene i gældende lovs § 56a, stk. 2. Halvårsrapporten skal indeholde en oversigt over en række centrale hoved- og nøgletal, der hidrører fra resultatopgørelsen og balancen. Endvidere skal oplyses periodens væsentligste investeringer i materielle anlægsaktiver. Er der sket ændringer i regnskabspraksis i den forløbne periode, eller er sammensætningen af virksomhedens aktiviteter ændret væsentligt, skal sammenligningstallene korrigeres i overensstemmelse med den nye praksis, så tallene er sammenlignelige.

Til § 133

Forslagets § 133 indfører krav om, at der i halvårsrapporten redegøres for den anvendte regnskabspraksis. Kravet findes ikke i den nuværende lov, men i praksis giver selskaberne normalt disse meget væsentlige oplysninger. Hvis ikke sådanne oplysninger gives, har regnskabsbruger vanskeligt ved at vurdere hoved- og nøgletal. Kontinuitetskravet i forslaget § 13, stk. 2, medfører, at regnskabspraksis kun må ændres i særlige tilfælde. Børsnoterede virksomheder skal – endnu – ikke opfylde et tilsvarende krav.

Til § 134

Som supplement til talopstillingerne skal også gives verbale oplysninger om bl.a. selskabets drift i den forløbne periode og forventningerne til den fremtidige drift. Også her er der tale om et lavere informationsomfang end i årsrapportens oplysninger. Der skal dog til forskel fra ledelsesberetningen til årsrapporten oplyses om væsentlige beslutninger, som bestyrelsen har truffet i den forgangne halvårsperiode.

Til § 135

Forslagets § 135, stk. 1, 1. pkt., kræver, at årsrapporten skal revideres. Pligten omfatter dog ikke virksomheder, der skal følge reglerne i regnskabsklasse A. Ved at foreskrive revisionspligt for virksomheder, der skal følge reglerne i regnskabsklasse B - D, imple-

menteres 4. direktivs artikel 51 og 7. direktivs artikel 37.

Det følger af bestemmelsen, at det ikke længere kræves, at børsnoterede og statslige aktieselskaber skal have to revisorer. Dette er en lempelse i forhold til gældende årsregnskabslovs § 61 c, stk. 1. Lempelsen får dog først virkning efter udløbet af overgangsperioden i lovforslagets § 165, stk. 6 (se denne bestemmelse og bemærkningerne hertil). I lighed med andre virksomheder har de børsnoterede og statslige aktieselskaber, som ønsker to revisorer, fortsat mulighed for at vælge en ekstra revisor. På denne måde lempes de økonomiske byrder i et vist omfang for disse aktieselskaber, hvis de måtte ønske det. Historisk synes kravet at stamme fra en tid, da revisorvirksomhederne ofte ikke var tilstrækkeligt store til at kunne magte revisionen af meget store virksomheder. Etableringen af de store og verdensomspændende revisorsamarbejder, der kan hamle op med de vanskelige opgaver, som børsnoterede virksomheder stiller, samt udviklingen i det hele taget, byder imidlertid på realistiske alternativer til kravet om to revisorer. Dette krav har da også i mange år næsten været et dansk særsyn, idet man i de fleste andre lande har foretrukket andre veje til at støtte revisors uafhængighed og kvalitet, f.eks. ved rotationsordninger og effektiv kvalitetskontrol af det udførte arbejde, hvad enten denne gennemføres eksternt eller internt. For eksempel findes kravet om to revisorer ikke ved børsnotering på to af verdens mest dominerende kapitalmarkeder, New York Stock Exchange og NASDAQ. Det er i den forbindelse tankevækkende, at selv verdens største selskaber kan nøjes med én revisor. I øvrigt er det vigtigt at understrege, at revisor reelt skal være uafhængig, også selv om han eller hun er enerevisor.

Forslaget om ophævelse af kravet om to revisorer forudsætter ikke ophævelse af Finanstilsynets ret til at kræve flere revisorer i visse finansielle virksomheder.

Reglerne i gældende lovs §§ 61 a, 61 e og 61 f om selve valget af revisor er flyttet til lovene for de enkelte virksomhedsformer, hvor disse regler hører bedre hjemme. Se her navnlig forslaget til følgelovens § 1, nr. 23 (aktieselskabslovens § 82) og bemærkningerne dertil.

Forslaget viderefører reglen i gældende lovs § 61 g, stk. 1 og 2, om, at virksomhedens årsrapport skal revideres. Resten af § 61 g (kravene til revisionen) overføres til at blive reguleret i bekendtgørelse med hjemmel i lov om statsautoriserede revisorer § 6 a, stk. 4, og lov om registrerede revisorer § 4 a, stk. 4.